

[Per Stig Møller]

Umiddelbart kunne man derfor opfatte SF's forslag som en håndsrækning, der er udarbejdet over skraldemandsmodellen, men der er nogle ganske alvorlige modhager. Den fjerde uge, står der i forslaget, skal den skraldemand, som er gået på orlov, stå til rådighed for vikarjob, og det er næppe, hvad skraldemændene havde tænkt sig med deres model. Dertil kommer – for loven skal gerne være i overensstemmelse med lovgrundlaget – at der i orlovsordningen står, at der skal en ledig ind i forbindelse med sabbatten. Men er den skraldemand, som er indgået i ordningen, så reelt ledig, når han har en aftale om, at han vender tilbage? Man kan altså ikke både være rede til et vikarjob og så også have en aftale om at gå ind igen, for så er det den samme ledige, der går frem og tilbage hele tiden, og det er ikke i overensstemmelse med genbesættelseskravet i orlovsloven.

Der er faktisk i de gældende orlovsordninger mulighed for at aftale sig til en skraldemandslignende model ved f.eks. at gå på uddannelse, og jeg kan da nævne et eksempel fra mit gamle område, hvor man kan sige, at en videreuddannelse vil give nye jobmuligheder for de skraldemænd, som ikke har arbejde i dag:

Der vil i alle Danmarks kommuner skulle gøres en meget stor indsats inden for genanvendelsesområdet, og det vil sige indsamlingsområdet. Det er i den genanvendelsesplan, som KV-regeringen fik vedtaget, stipuleret, at der vil ligge 30.000 job i resten af årtiet, hvis man gennemfører planen, og det er da mit indtryk, at regeringen er indstillet herpå. Det er altså job, som netop renovationsarbejderne vil kunne videreuddanne og omskole sig til, dvs. at der altså er en række job, som det vil være klogt at man sikrer sig en uddannelse til i stedet for at gå ind i arbejdsfordelingsområdet, således at vi har mennesker til disse 30.000 job.

En anden modhage er, at ordningen reelt opskriver timelønningerne for de implicerede med 20-25 pct. Jeg skal herom citere overvismand Arne Larsen, der i Finans og Samfund fra den 3. marts 1994 skriver:

»En anden side af skraldemandsordningen er, at den reelt er en lønstigning på 20-25 pct. i timen. Hvis det begynder at få afsmittende effekt, skal vi nok få skabt arbejdsløshed i stedet for at fjerne den, og det er jo ikke ligefrem formålet.«

Yderligere finder han, at ordningen er et arbejdsmarkedspolitisk instrument, og han bruger ordene »enormt farligt«. »Ved at binde sig«, skriver han, »til at betale sig fra arbejdsløsheden vil staten påføre sig selv et permanent underskud. Det skal så på længere sigt nødvendigvis finansieres gennem opkrævning af nye skatter.«

Min opfattelse er altså, at der er muligheder i det eksisterende system, som kan udnyttes, og ud fra genanvendelsesplanen er der endda behov for, at de udnyttes, men at man ved at følge SF's model bevæger sig ud på en meget farlig samfundsøkonomisk kurs, sådan som overvismanden har nævnt det.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu er det ikke sådan, at jeg ikke har hørt alle argumenterne før, men der er en ting, der undrer mig, og som jeg vil bede hr. Per Stig Møller overveje og eventuelt svare på om ikke nu så senere. I dag har vi de kendte arbejdsfordelingsordninger, men de er til gavn for arbejdsgeberne. Arbejdsgeberne kan for en kortere tid sende folk hjem på dagpenge, hvis ikke de har arbejde nok til dem, og de kan få dem igen, når den kortere tid er gået.

Dette forslag er udarbejdet – om jeg så må sige – til det, der forestår, nemlig en tid med stor arbejdsløshed. Hvis man kan blive enig på virksomheden, kan lønmodtagerne, da vi alligevel har så stor arbejdsløshed, bede om, at man hjælper ledige ind i en kort periode, hvor de andre er villige til at udgå og dermed få mindre i løn. Uanset hvor mange økonomer der udregner det modsatte, får de altså mindre i løn, end hvis de blev på deres arbejdsplads, selv om vi jo samtidig skal udbetale 100 pct. i dagpenge til dem, der nu er berettigede til 100 pct. i dagpenge, og det er folk inden for disse områder.

Der er ikke en krone ekstra i det her – tværtimod! Hvis man lader folk gå i fred og ro og slide sig selv op og komme ud i en økonomisk deroute, fordi de går arbejdsløse år ud og år ind, er der økonomi i det, men det er en økonomisk deroute for de arbejdsløse.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har også lyst til at komme med en enkelt